

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

[Prima pars]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

xliii

Dominica tercia post pasca fer. .xliii.

Oditum et iam non videbitis me. & iter modicū
xc. Jo. 16. Sapientū vulgare est. qz non est hō q
aduersa sustinere non p̄t. ideo schuator n̄ volens
suos discipulos esse viriles. p̄muniuit eos aduers
sus tristitia que passuri erāt ppter sui absentia. inū
do eos psequente. ostendens tristie breuitatez. & pmittēs gau
duim eternaliter duratuz. de quibz in pñti agit euangeliō. qd
in tres ptes dñidit. In quaz pma xps denunciat futuroz euē
tum tribulacōis & leticie. In scđa soluit discipuloz dubiū ob
scure sñie ibi: Cognovit aut̄ ihus xc. In tercia adducit dictoz
exemplū rōne intelligentie ibi. M̄ulier cum parit xc.
Circa pñm tria facit. pmo prediat discipulis. licet verbis obseu
ris sue passionis & resurrectionis atq; ascensionis temp⁹ instare
vn̄ oriebat discipulis materia tribulacōis & leticie. dic ḡ demū
ans tempus sue passionis: modicū. s. erit tēpus: & iā instat in q
non videbitis me: modicū quidē fuit temp⁹ m quo apli nō pi
derunt xpm. tridū viz mortis eius. sed visu est aplis illud tē
pus satis longū. Psa. 54. Loquit̄ deus p̄ ad filiu. ad punctū i
modico dereliq te. visus est eī derelict⁹ dei fili⁹ in cruce. vn̄ cla
mant. deus de⁹ meus vt qd̄ dereliquisti me. Deinde sue resurre
ctionis denunciat tempus: Et itez modicū: erit tēpus: & vide
bitis me: cū a mortuis resurrexero. vere modicū fuit illud tēpus
qz solum dieb⁹. 40. visus est ab aplis p̄ resurrectionē. vt dñ.
Actu. 1. Et qz eisdem dieb⁹ non frequent. led ceteris tm̄ vicib⁹
illis appuit. Et qz cum eis appebat non multū stabat cū eis. h̄
cito absentabat se ab illis. Et qz qñuis si xps multū cū aplis fui
set. modicū tm̄ videbat eis ppter desiderium et delectacōem ma
nendi cū eo. B. Deinde ultimosuam annunciat ascensionē
quia vado ad patrem. Jo. 16. nūc vado ad eum qui misit me iō
eī xps modico tempore fuit mortuus. Ideo etiam modico tempo
re post resurrectionem fuit cum discipulis. qz certe itur⁹ erat ad
p̄rem ascendēs in celū Jo. 13. Sciens ihus qz venit hora eius ho
ra viz mortis & resurrectionis. h̄ iō certe vt trāseat ex h̄ mundo
ad p̄rez Circa modicum tempus mortis xpi duplex cadit qstio
pma quare xps suam resurrectionem non distulit usq; ad resur
rectionem comunē oīm in fine mudi. dicendū qz h̄ fecit ppter sex
causas. Prima quia non fuisset decens eum manere mortuum
tanto tempore. Tum ratione puritatis corporis sui. Tum ratio
nes sanctitatis eius p̄s. Nō dahis sancutum tuū vidē corrupcōez

Sermo

Scđa cāusa est quia non fuisset auem̄ens vt xp̄s aliquod dānum reportaret ex beneficio redemptoris humano generi collato in morte sua. Si vero resurrecio īpius fuissz dilata usq; ad finem mundi. longum dānum siue longā īmpfēctionē sustinuissz xp̄s. sepatōem viz aie a corpore. Tertio quō non erat expediēs xp̄s em̄ licet fuerit sine p̄cō penas tñ p̄cti dispensatiue p̄ nobis assumpsit & solas illas penas assūp̄sit. que p̄ficerent ad nřa peccata delenda. 1. Pe. z. p̄cā nřa i. pena p̄cti p̄lla maxima ē mōs quam xp̄s assumpsit. qz erat nobis expediens ad salutem. Jo. 21. Expedit vt vñus hō moriat p̄ pplo et non tota gens p̄eat mortem igit̄ xp̄s assūp̄sit. qz nobis expediēbat q̄ vero ip̄e maneret mortuus usq; ad diem iudicii nihil erat nobis utile & id hanc penā portare non debuit. Quarta qz fides non fuisset. si ei xp̄s ita mortuus fuisset. q̄ tñ non resurrexisset p̄isse fides. nemo em̄ credidisset eū esse dei filium. aut natū de v̄gine. aut hūa ni generis redemptorem. ante em̄ q̄ resurgeret in sola b̄ta v̄gine fides remanserat. vñ duo discip̄lū euntes in emauis quib; nō dum stabant de resurreciōe. dicebāt q̄ ante mortē xp̄i spauerat eum esse redemptuz isrl̄. quasi v̄lterius hoc non sepantes. ex q̄ mortuus orat. ppter hoc dī. 1. Cor. 15. Si xp̄s nō resurrexit vana est fides nostra. Quinta qz oēm effectū optet p̄ existere i cafa sua vt dīc. Dyo. li. de di. no. v̄tute aut̄ xp̄i fiet resurrecio in nouissimo die Jo. 6. oīs qui v̄dīt filiū & credit in eū hē vitam eternā. & ego resuscitabo eū in nouissimo die. vñ optuit p̄existere resurrectionē in xp̄o. ad hoc vt ip̄e alios suscitaret. Sexta qz xp̄s iudicaturus est oēs resurgentēs. Actu. 1. c. ip̄e iudicatus est iudex vnuoz & mortuoz. Judicabit aut̄ oēs in forma hūana Jo. 5. p̄tātem dedit ei iudicā facē. qz fili⁹ hoīs ē & id tanq̄ iudex resurgentū debuit resurgēdo ceteros p̄uenire. C Scđa questio ē q̄re xp̄s sic suā resurrecōe acellerauit. vt die tercia resurgeret dicendū q̄ xp̄s suā acellerauit resurrectionē ppter q̄tuor primo quidem ad conprobādam veritatem siue mortis. dictum est enim. supea q̄ mori christum ita fuit nobis expediens q̄ tñ p̄manē eū mortuū longo tpe ad nihil erat nobis utile. nisi forte vt longeuitas tpis p̄beret fidē morte ei⁹. Si igit̄ xp̄s r̄surrexit an̄ terciā diē. forte credidissz aliq̄s eū nō v̄e fuisse mortuū ac p̄ h̄ nō v̄e r̄surrexisse. Tertia vñ dies sufficiēs erat argumentū vere morte manē aut̄ vlt̄ terciā diē mortuū erat supfluū id nec annet p̄. h̄ terciā surgē debuit. Scđo ad pbanaā resurreciois v̄itā exigit ei v̄itas r̄surreciois vt idē nūo r̄sugat q̄ mor

gl̄iiii

tu⁹ ē. qn̄ ḡ adhuc recēs erat memoria xp̄i ⁊ morte ei⁹ i mētib⁹
disciploꝝ ip̄e resurgere debuit. qd̄ erat adhuc in tertia die. qz
si de adisset a recenti memoria eoꝝ forte non putassent eum esse
xp̄m cū resurrexisset. sed alii ei similem. Tercio añq̄ apli disp⁹
gerent̄ et iret vnuſq; ad xp̄a. qz tunc coram oībo non potuſiſ
set se manifestare. Q̄rto vt plangentes et gemētes disciplos cō
solaret̄. ps. ppter miseriā mōpum ⁊ gemitū paupum nūc exur
gam dicit dñs. Eccl. 48. Cōsolat⁹ est lugentes in syon vſq; in
lēmpiternū. O Circa modicum tpiſ ap̄itionis xp̄i resur
gentis tria querunt̄. pmo q̄re solum dieb⁹ q̄draginta disciplos
ap̄uit. diēndū q̄ tot dies sufficiebant ad pbandum q̄ vere re
surrexerat. q̄draginta em̄ horis xp̄s fuit mortuus. s. ab hora no
na diei veneris vſq; ad pmā die dñica. qz vero difficile erat cre
dere eum resurrexisse. iō p qualibet hora mortis sue voluit esse
diem vñi sue resurrectionis vt viuus crederet. Actu. 1. pbuit se
ip̄m vñi aplis post passionem suā p̄ dies q̄draginta appens
eis. Scđo querit quare eisdem dieb⁹ non atinue cū aplis xp̄s
fuerit auersatus. sed ceteris tm̄ horis illis ap̄uit diēndū. q̄ hoc
ideo ne crederent apli q̄ mortalē adhuc h̄et vitā ⁊ deberet eis
dimuere sic ante passionē. Tercio querit q̄re modic tpe stabat
cum eis qn̄ illis appebat. diēndū q̄ iō vt magis attenderet in
amorē suum quemadmodū delectabile magis desideramus. qd̄
modic gustatuz statim subtrahit. vnde duo discipli euntes in
emaus cum ab eis dispariſſet xp̄s. dixerit adiuvicem. Nonne
to: n̄m arđes erat in nobis. Liet aut̄ discipli modica hora
viderint xp̄m. istud tm̄ modicū p̄ualebat cūdīs delectando se
culi. ps. Melius est modicum iusto sup̄ diuītias p̄tōꝝ multas
E. Nota q̄ p̄missa verba dñi modicū: ⁊ iam nō videbitis me
q̄ itez modicum ⁊ videbitis me. possunt aliter exponi. Exposi
ta em̄ sunt hoc mō. qz p̄ primum modicū intelligit tempus mor
tis xp̄i in quo apli nō videbit xp̄m. p̄ h̄m vero modicū intelligit
tempus quadraginta diez post resurrectionem. in quo apli vi
derunt xp̄m. Sed h̄m Be. aliter exponunt̄. quia p̄ pmum mo
dicum intelligit tempus ex quo xp̄s hec verba dixit discipulis.
vſq; in eam horā q̄ tentus est. qd̄ reuera modicuz fuit. quia ista
verba dixit xp̄s in ultima cena. ⁊ in ipsa nocte captus est. et nō
videbit eum apli. Sed itez post aliud modicum post tres dies
mortis sue videbit xp̄m apli. Ut ḡ modicuz tempus est vſq; q̄
et iam post illud modicum non videbitis me. Jo. 13. filioli ad
huc modicū vobis ūsum. ⁊ Jo. 14. adhuc modicum et mund⁹
iam me non videt. et itez modicū erit tempus. quia triū diez

Sermo

Tantum post quos et videbitis me resurgentem a mortuis. pos-
sunt vterius dicta verba tercio modo exponi. put infra dicit i. z.
pte euangelii. Scđo ponit disciploꝝ dubitatio: dixerit ḡ ex di-
scipulis eius adiuice: non qđ oēs sed aliqui ex eis: q̄ uid est h̄
i. quid vult significare hoc: q̄ dicit nobis modicū et non vide-
bitis me. ⁊ iteꝝ modicū et videbitis me. q̄ vado ad p̄rem: hec
ēm verba obscura erāt anteq̄ essent ipleta. cui⁹ obscuritatis hm
Cri. duplex erat causa. vna q̄ tristitia mortis xp̄i amouebat in-
teligentiam a mente disciploꝝ. Altera q̄ videbat xp̄s im- pli-
care straria. si em̄ visuri erāt eum quō dixit. vado ad p̄rem. Si
vero ad p̄rez erat iturus. quō dicit videbitis me. Tercio ponit
illud in quo erat tota difficultas dubitacōis aploꝝ. dicebat ḡ
quid est hoc qđ dīc nobis modicū. quid intelligit p̄ modicum-
nescim⁹ quid loquit̄: suam p̄fitentur imp̄tiām qua ppter me-
ruerunt doeri a xp̄o.

Secunda pars

Eaudo cum dī. Cognovit aut̄. Soluit xp̄s discipu-
loꝝ dubiuim obscure sententie. et tria facit. Primo re-
petit xp̄s dubitacōes eoz ut melius soluat: Cogno-
vit aut̄ ih̄us quia volebant eū interrogare. tāq̄ ma-
gistrꝝ. Solus deus est qui n̄as agnoscit voluntates. Et facilis
potest sciri quid cogitet intellect⁹. q̄ quid velit affectus: Et di-
xit eis de quo queritis inter vos: nec tñ vñlus vñm sit rñdere
q̄ dixi: vobis: modicū et non videbitis me. ⁊ iteꝝ modicū et
videbitis me: Considerandū est ad evidētiām solutōis quam
xp̄s dedit. q̄ ista verba alio modo expomi possūt hm. Xu. ppter du-
os modos supius dictos. hoc scz mō. modicū t̄pis sup̄est. s. vñ-
g ad ascensionē. ⁊ etiā tunc iā non videbitis me. q̄ ex q̄ xp̄us
ascendit in celum. non videbit̄ eum apli. et iteꝝ modicū t̄pus
erit. vita scz vniuersitatis aploꝝ. vita ei pñis modica est. ⁊ p̄
istud modicū videbitis me in regno celoꝝ. Ista. regez in decorē
suo videbut. ex quo em̄ xp̄s ista verba dixit aplis modicū erat
t̄pis. et ex tunc non erant eū visuri. quādū manebar carne
mortali. Sed q̄ tempus vite hois modicū erat iō post istud mo-
dicū videbit̄ eum in celo. qđ totum attingit ppter id qđ sequit̄
q̄ vado ad p̄rem. quia cum die quadragesimo ascensurus erat
ad p̄rez. iō post modicū eū non erant visuri. Item ppter hoc idē
quia iuerat ad p̄rez. iō post modicū vite pñtis visuri erāt ip̄m
que secundū dicens apli debere plangere et tristari in modico
vite pñtis. ad modum mulieris pientis sed post ea gauiſi sunt
eterno gaudio. G Nota quia in rei veritate modicū ē